

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 10. oktober 2005
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-151-0037
Dok.: LGH40274

NOTAT

om

forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger – set i forhold til den gældende danske lovgivning om slagtekyllinger

1. Baggrund

Der findes i dag ikke i EU-regi specifikke regler til beskyttelse af slagtekyllinger. Opdræt af slagtekyllinger er dog omfattet af de generelle regler i Rådets direktiv 1998/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

Den 21. marts 2000 afgav Kommissionens Videnskabelige Komité for Dyrers Sundhed og Trivsel en rapport om slagtekyllingers velfærd. Rapporten viste, at der var en del velfærdsproblemer forbundet med produktion af slagtekyllinger bl.a. benproblemer og forskellige stofskiftesygdomme. Komitéens rapport indeholder dog samtidig en række anbefalinger og forslag til Kommissionens til afhjælpning af disse velfærdsproblemer for slagtekyllinger.

På denne baggrund har Kommissionen den 30. maj 2005 fremsat forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger.

Direktivet vil indebære, at der på fællesskabsplan fastsættes mindstekrav til indretning og drift af produktionssystemer og kyllingehuse, herunder bestemmelser om belægningsgrad, lysforhold, adgang til foder og tør strøelse, støjniveau, inspektion, rengøring og desinfektion, opbevaring af kontroltegnelser samt om operative indgreb. Dertil kommer bestemmelser om veterinært tilsyn

og kontrol ved slagtning samt om uddannelse af personer, der beskæftiger sig med slagtekyllinger. Forslaget blev præsenteret på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juli 2005.

De danske regler om hold af slagtekyllinger findes i lov nr. 336 af 16. maj 2001 om hold af slagtekyllinger samt bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001 om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion, som ændret ved bekendtgørelse nr. 697 af 29. juni 2004.

Herudover indeholder bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, der gennemfører Rådets direktiv 1998/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, i dansk ret, en række generelle regler om tilsyn med dyrene samt overordnede krav til luftcirkulation, temperatur og lys mv. Disse regler gælder naturligvis også for slagtekyllinger.

Der vil nedenfor blive foretaget en sammenligning mellem bestemmelserne i Kommissionens direktivforslag og de danske regler om slagtekyllinger. Gennemgangen vil dog ikke omfatte direktivforslagets artikel 2 (definitioner), artikel 5 (indførelse af en mærkningsordning), artikel 6 (udarbejdelse af en rapport om genetik) og artikel 7 (sanktioner), idet disse bestemmelser efter Justitsministeriets opfattelse ikke indeholder egentlige forskrifter til hold af slagtekyllinger.

2. Direktivforslaget – set i forhold til de danske regler om slagtekyllinger

Forslagets artikel 1 fastsætter direktivets anvendelsesområde til slagtekyllinger. Direktivet omfatter ikke bedrifter med under 100 kyllinger, bedrifter med avlskyllinger og rugerier.

Den danske lovgivning om slagtekyllinger gælder for bedrifter med slagtekyllinger, der holdes til erhvervsmæssigt formål uanset bedriftens størrelse. Direktivforslaget må på dette punkt anses for mindre vidtgående end de danske regler.

Forslagets artikel 3 indeholder en generel bestemmelse om, at alle ejere eller brugere af slagtekyllinger skal overholde de krav, som fremgår af bilag I til direktivforslaget. Endvidere gælder for alle bedrifter som udgangspunkt, at belægningen af kyllinger pr. kvadratmeter friareal ("belægningsgrad") på bedrifter eller bedriftsenheder højst må udgøre 30 kg levende vægt. Belægningsgraden kan dog øges til højst 38 kg levende vægt under forudsætning af, at ejeren eller brugeren foruden kravene i bilag I tillige overholder kravene i bilag II. Den kompetente myndighed er i sådanne tilfælde endvidere forpligtet til at foretage inspektion, overvågning og opfølgning i overensstemmelse med bilag III og IV, ligesom den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for den offentlige kontrol på slagterier, skal opfylde de krav, som fremgår af bilag IV.

Efter § 7, stk. 1, i lov om hold af slagtekyllinger må den gennemsnitlige belægning i det enkelte kyllingehus ikke overstige 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal. Denne bestemmelse skal dog sammenholdes med den i lovens § 22, stk. 2, indeholdte overgangsordning, der over 4 år har nedsat den gennemsnitlige belægningsgrad med et kg om året fra et maksimum på 44 kg i 2002 til lovens udgangspunkt (maksimum 40 kg) fra og med 2006. Belægningsgraden er i 2005 fastsat til at være maksimalt 41 kg levende kylling pr. m² gulvareal. Direktivforslagets angivelse af, at belægningen som udgangspunkt maksimalt må være 30 kg levende vægt pr. m², og at den alene under overholdelse af en række supplerende krav til drift og indretning af kyllingehuse mv. kan hæves til maksimalt 38 kg pr. m², er derfor mere vidtgående i beskyttelsesmæssig henseende end den danske lovgivning, hvor belægningsgraden vil være 40 kg pr. m² i 2006.

Ifølge forslagets artikel 4 skal alle ejere eller brugere og personer, der er ansat eller beskæftiget med det formål at passe kyllinger eller at indfange og læsse kyllinger, have modtaget instrukser og vejledning om de relevante dyrevelfærdskrav, herunder om aflivningsmetoder, der anvendes på bedrifter, ligesom de skal have modtaget passende uddannelse, så de kan varetage deres arbejdsopgaver. Medlemslandene skal i den forbindelse sikre, at der findes relevante kurser for de ovenfor nævnte personer. Kurserne, der primært skal omhandle velfærdsaspekter og navnlig de emner, der er nævnt i bilag V, skal kontrolleres og godkendes. Der skal endvidere udstedes et bevis til ejerne eller brugerne, som er anerkendt af medlemslandenes kompetente myndigheder, og som attesterer, at vedkommende har gennemgået et sådant kursus *eller* har erfaringer, der svarer til en sådan uddannelse. Medlemslandene kan således anerkende, at erfaringer opnået før det tidspunkt, hvor direktivet senest skal være gennemført, svarer til at have deltaget i sådanne kurser, og medlemslandene skal udstede beviser, der attesterer dette.

Lov om hold af slagtekyllinger og bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion indeholder ikke krav om, at de personer, der er beskæftiget i produktionen af slagtekyllingerne skal have modtaget uddannelse. Efter § 3 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, der som nævnt ovenfor også omfatter slagtekyllinger, skal dyrene dog passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt. Herudover lægges der i direktivforslaget også op til, at erfaring kan erstatte kravet om uddannelse. Direktivforslagets krav til uddannelse svarer således stort set til de danske regler, om end kravene i direktivforslaget er noget mere specifikke end de danske regler.

Bilag I til direktivforslaget indeholder en række krav, som gælder for alle de slagtekyllingebedrifter, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

For alle slagtekyllingebedrifter gælder således efter direktivforslagets bilag I, pkt. 1 og 2, at drikkekopper/vandnipler skal anbringes og vedligeholdes, så spild undgås, ligesom der skal være permanent adgang til foder indtil højst 12 timer før det forventede slagtetidspunkt.

Til sammenligning indeholder § 8 i lov om hold af slagtekyllinger et krav om, at slagtekyllingerne gennem hele produktionsperioden skal have adgang til tilstrækkelig foderplads og vandforsyning. Direktivforslaget må på denne baggrund på dette punkt umiddelbart anses som mindre vidtgående end de danske regler.

Efter pkt. 3 i direktivforslagets bilag I skal kyllingerne have permanent adgang til strøelse, der er tør og løs i overfladen. Herudover skal der være tilstrækkelig ventilation for at undgå for høje temperaturer, og – om nødvendigt kombineret med et varmesystem – for at fjerne fugt, og støjniveaueet skal holdes så lavt som muligt, jf. bilag I, pkt. 4 og 5.

Disse krav svarer stort set til, hvad der er gældende ret i Danmark i dag. Efter § 5 i lov om hold af slagtekyllinger skal der således i hele produktionsperioden være en strøelsesmåtte i kyllingehusene, der er tør og løs i overfladen. Endvidere fremgår det af § 6 i lov om hold af slagtekyllinger, at det skal sikres, at luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentrationer af luftarter holdes på et niveau, der ikke er skadeligt for slagtekyllingerne, samt at temperaturen i husene i varme perioder ikke må overstige temperaturen udenfor væsentligt. De danske regler indeholder dog ikke nøjagtige værdier for tilladte koncentrationer af CO₂ og NH₃ eller for temperaturforhold, ligesom der heller ikke gælder et krav om, at støjniveaueet i kyllingehusene skal være så lavt som muligt.

Direktivforslagets bilag I, pkt. 6 og 7, indeholder kravene til lysforhold. Det fremgår heraf, at der i alle bygninger i lysperioderne skal være en lysintensitet på mindst 20 lux målt i kyllingernes øjenhøjde, og hele gulvarealet skal være oplyst. En midlertidig reduktion af lysintensiteten er tilladt, når det ifølge dyrlægerådgivning er nødvendigt. Fra senest tre dage efter det tidspunkt, hvor kyllingerne anbringes i bygningen, til tre dage før det forventede slagtetidspunkt, skal lyset følge en døgnrytme og omfatte mørkeperioder på mindst 8 timer i alt, heraf mindst én sammenhængende mørkeperiode på mindst 4 timer.

For så vidt angår lysprogrammer følger det af § 4, stk. 1, i lov om hold af slagtekyllinger, at kyllingehusene skal være tilstrækkeligt oplyst til, at slagtekyllingerne kan se de øvrige dyr, undersøge deres omgivelser og udvise normal adfærd og til, at der kan føres et nøje tilsyn med kyllingerne.

Endvidere fremgår det af lovens § 4, stk. 2, at kyllingerne ikke til stadighed må holdes ved konstant lys, og at der i opdrætningsperioden skal anvendes et lysprogram, der sikrer en døgnrytme

med en tilstrækkelig sammenhængende mørkeperiode til at imødekomme kyllingernes adfærdsmæssige og fysiologiske behov. Lysprogrammet skal samtidig sikre en gradvis overgang mellem lys og mørke (skumring og dæmring), der er tilstrækkelig lang til, at slagtekyllingerne kan nå at indstille sig på de ændrede lysforhold. Hvis slagtekyllingerne har adgang til udendørs arealer og de får en mørkeperiode svarende til nattens længde ifølge årstiden eller af samme længde som ved brug af lysprogrammer, kan anvendelse af lysprogrammer dog undlades. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om sammensætningen og varigheden af lys- og mørkeperioder og om lysintensitet, jf. lovens § 4, stk. 3.

Det fremgår i den forbindelse nærmere af § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen om hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion, at dyrene i den periode, hvor der er lys i huset, skal holdes ved en lysintensitet over alt i huset på ikke under 20 lux målt i dyrenes øjenhøjde. Ved hold af slagtekyllinger finder reglen i § 5 dog anvendelse, jf. nedenfor.

Endvidere fremgår det, at lysintensiteten i særlige tilfælde kan reduceres, hvis det i det konkrete tilfælde skønnes nødvendigt for at imødegå tilfælde af alvorlig fjerpilning eller kannibalisme blandt kyllingerne. Lysintensiteten må dog på intet tidspunkt være under 5 lux, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

For så vidt angår lysprogrammet fremgår det nærmere af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at længden af mørkeperioder afhænger af kyllingernes alder. Kyllinger fra 5 til 12 dage gamle skal have en sammenhængende mørkeperiode på ikke under 8 timer, mens kyllinger, der er mellem 13 og 28 dage gamle som udgangspunkt skal have en sammenhængende mørkeperiode på 6 timer. Mørkeperioden kan yderligere reduceres jævnt til 3 timer, dog må den gennemsnitlige mørkeperiode ikke være mindre end 4,5 time i døgnet i hele perioden. Fra 29 dage efter udrugning og til 5 dage før slagtning kan mørkeperioden reduceres jævnt til 3 sammenhængende timer. Mørkeperioden kan yderligere reduceres jævnt i løbet af perioden, dog må den gennemsnitlige sammenhængende mørkeperiode ikke være mindre end 1,5 time i døgnet i hele perioden.

Overgangen fra mørke til lys skal ifølge bekendtgørelsens § 5, stk. 2, ske ved forøgelse af lysintensiteten til 5 lux (dæmring), og overgangen fra lys til mørke ved reduktion af lysintensiteten til 5 lux (skumring). Skumrings- og dæmringsperioden skal have en varighed på ikke under 30 minutter.

Herudover følger det af bekendtgørelsens § 5, stk. 3 og 4, at de første 5 dage efter udrugning og de sidste 5 dage før slagtning af de sidste kyllinger i en flok kan slagtekyllingerne holdes ved konstant lys, og hvis slagtekyllingerne har adgang til udendørs arealer, og de får en mørkeperiode svarende til nattens længde ifølge årstiden eller af samme længde som nævnt i stk. 1, kan anvendelsen af det i stk. 1 beskrevne lysprogram undlades.

Direktivforslagets krav til lysforhold er ikke umiddelbart sammenlignelige med de gældende danske krav. De danske regler er således mere detaljerede, ligesom det anvendte lysprogram varierer i løbet af opdrætsperioden, således at mørkeperioderne forkortes, jo længere kyllingerne har været i forløbet. Det er således kun i den første fase (fra 5 til 12 dage efter udrugning), at kyllingerne skal have 8 timers sammenhængende mørke efter de gældende danske bestemmelser.

Bilag I indeholder i pkt. 8 krav om tilsyn. Det fremgår bl.a. heraf, at alle kyllinger på bedriften skal tilses mindst to gange dagligt, og brugeren skal i den forbindelse indføre en procedure, der sikrer, at den, der foretager tilsynet, passerer alle kyllinger på højst tre meters afstand. Alvorligt tilskadekomne kyllinger og kyllinger med tegn på ringe sundhedstilstand, f.eks. kyllinger med gangproblemer, alvorlig ascites eller svære misdannelser, som sandsynligvis lider, skal behandles på passende vis eller straks aflives.

Efter § 3 i bekendtgørelsen om hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion gælder et krav om, at alle dyr skal tilses mindst to gange dagligt. Døde dyr skal fjernes med det samme, ligesom syge, tilskadekomne og afmagrede dyr og dyr med misdannelser skal aflives straks, medmindre der omgående iværksættes passende behandling. Direktivforslaget svarer på den baggrund på dette punkt i det væsentlige til de danske regler.

Efter pkt. 10 i direktivforslagets bilag I skal de dele af bygninger, udstyr og redskaber, som kyllingerne er i berøring med, rengøres grundigt og desinficeres, hver gang bygningen tømmes, inden der indsættes en ny flok.

Lov om hold af slagtekyllinger og bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion indeholder ikke krav om rengøring og desinficering.

Det fremgår af § 7 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, der som nævnt ovenfor også omfatter slagtekyllinger, at de materialer, der anvendes til opførelse af rum, hvor dyr holdes, navnlig til konstruktion af bokse og udstyr, som dyrene kan komme i kontakt med, ikke må være skadelige for dyrene, og at de skal kunne rengøres og desinficeres effektivt.

Herudover er det i § 7 i bekendtgørelse om fjerkrækontrol (bekendtgørelse nr. 74 af 6. februar 2001) fastsat, at transportmidler, fangemaskiner, kasser, vogne m.m. til afhentning af slagtedyrl skal være rengjorte og desinficerede før anvendelse til indfangning og transport af fjerkræ. Der er ikke fastsat nærmere krav til rengøring og desinfektion af selve kyllingehusene.

Direktivforslagets krav til rengøring og desinfektion er på den baggrund umiddelbart mere vidtgående end de danske regler.

Ifølge direktivforslagets bilag I, pkt. 11, skal ejeren eller brugeren for hver bedriftsenhed – ud over de registre, som vedkommende er forpligtet til at føre i henhold til Rådets direktiv 1998/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål – føre et register over antallet af kyllinger, kyllingernes oprindelse, fodertyper og -mængder, medicinering og dyrlægebehandling, dødelighed pr. dag om muligt med angivelse af årsag, temperaturer i huset pr. dag (maksimum og minimum), kyllingernes gennemsnitsvægt, når de sendes til slagtning, antallet af kyllinger, der sendes til slagtning og antallet af kyllinger, der er døde ved ankomsten til slagteriet. Oplysningerne skal opbevares i mindst tre år og stilles til rådighed for den kompetente myndighed, når denne foretager inspektion, eller der i øvrigt anmodes herom.

Efter § 17 i lov om hold af slagtekyllinger er slagtekyllingeproducenten forpligtet til vederlagsfrit efter anmodning at give de faktiske oplysninger vedrørende den pågældende slagtekyllingeproduktion, som er nødvendige for udførelsen af de i loven nævnte kontrolopgaver.

Efter §§ 10-11 i lov om hold af slagtekyllinger skal fødevarerregionerne foretage løbende stikprøvekontrol af de forhold i husene, der kan have betydning for slagtekyllingernes velfærd, herunder kontrol af de fysiske rammer for dyreholdet og den daglige driftsledelse af slagtekyllingeproduktionen, ligesom de skal foretage opfølgning på de indberetninger, som embedsdyrlægerne foretager i medfør af lovens § 9, stk. 2, og føre kontrol med, om producenterne efterkommer meddelte påbud. Fødevarerregionen kan således påbyde den ansvarlige producent inden for en nærmere fastsat frist at rette op på utilstrækkelige forhold. Hvis det findes påkrævet, kan fødevarerregionen endvidere påbyde producenten inden for en nærmere fastsat frist at udarbejde en redegørelse for de tiltag, som er nødvendige for at udbedre forholdene.

Endvidere kan fødevarerregionerne i medfør af lovens § 12 påbyde en producent at nedsætte belægningen af slagtekyllinger, hvis f.eks. fødevarerregionen konstaterer væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer i et eller flere huse. Producenten kan i almindelighed ikke påbydes at nedsætte sin belægning af slagtekyllinger til mindre end 25 kg levende kylling pr. m² gulvareal.

Bekendtgørelsen om slagtekyllinger og rugeægproduktion indeholder i §§ 10-12 en række stort set tilsvarende bestemmelser om fødevarerregionernes kontrol på baggrund af de indberetninger, som modtages fra embedsdyrlægerne på slagterierne. Efter bekendtgørelsens § 11 skal de løbende stikprøvekontroller foretages hvert år i mindst 5 pct. af besætningerne, dog mindst 50 bestemmelser.

Bekendtgørelsens § 12 indeholder kravene til fødevareregionernes udførelse af besætningskontrollen. Det fremgår bl.a. heraf, at undersøgelsen af de fysiske rammer for opdrættet af slagtekyllinger og forholdene vedrørende den daglige driftsledelse skal ske på baggrund af dokumenterede oplysninger fra producenten og skal navnlig ske baggrund af de oplysninger, som er angivet i bilaget til bekendtgørelsen. Oplysningerne omfatter husets areal, antal indsatte dyr, antal kg leveret kylling, jf. slagteriafregninger, antal kasserede dyr og årsagen hertil, fodertrug og vandforsyning, herunder art og kapacitet, ventilationskapacitet, kølemulighed og temperaturregulering, belysning, herunder beskrivelse af det anvendte lysprogram og lysintensitet, reserve- og alarmsystemer ved el-svigt samt oplysninger om konstaterede svigt af ventilationssystemet. Direktivforslagets krav om overvågning og registrering af en række oplysninger i forbindelse med slagtekyllingeproduktionen svarer således i det væsentlige til de danske regler.

Det fremgår endelig af pkt. 12 i bilag I, at alle operative indgreb, der udføres af andre årsager end behandling eller diagnose, og som medfører skader på eller tab af en følsom kropsdel eller ændring af knoglestrukturen, er forbudt. Dog kan medlemslandene for at undgå fjerpilning og kannibalisme under nærmere omstændigheder tillade næbtrimning på kyllinger, der er under 10 dage gamle. Desuden kan medlemslandene tillade kastrering af hanekyllinger.

Der er ikke i lov om hold af slagtekyllinger eller bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion fastsat bestemmelser om operative indgreb for så vidt angår produktion af slagtekyllinger, herunder om næbtrimning og kastration.

For så vidt angår næbtrimning er direktivforslagets bestemmelser umiddelbart mere vidtgående end de danske regler.

For så vidt angår kastration følger det af bekendtgørelse nr. 324 af 6. maj 2003 om halekup ering og kastration af dyr med senere ændringer, at dyr kun må kastreres, hvis dyret er bedøvet, inden kastrationen foretages, og at kastration som udgangspunkt altid skal foretages af en dyrlæge. Direktivforslaget er på dette punkt således mindre vidtgående end de danske regler.

Direktivforslagets bilag II indeholder de supplerende krav til indretning, drift og dokumentation mv., der skal være opfyldt i tilfælde, hvor belægningen øges op til højst 38 kg levende vægt pr. m².

Det fremgår af bilag II, pkt. 1 og 2, at ønsker ejeren eller brugeren af en bedrift at hæve belægningsgraden til mere end 30 kg levende vægt pr. m², skal vedkommende anmelde dette til den kompetente myndighed. Anmeldelsen, der skal påtegnes af bedriftens dyrlæge, skal ledsages af et dokument med en oversigt over oplysningerne i den dokumentation, som det kræves, at ejeren eller brugeren er i besiddelse af på bedriften.

De oplysninger, der skal kunne dokumenteres, er en række tekniske detaljer om bedriften og dens udstyr, herunder bl.a. en plan over bedriften med angivelse af størrelsen på de arealer, hvor der holdes kyllinger og oplysninger om bedriftens ventilations-, køle-, varme-, fodrings-, og vandingsystemer, herunder deres placering. Herudover skal der foreligge oplysninger om bedriftens produktionsmål og om dens ledelse, hvilket bl.a. vil sige oplysninger om antallet af personer, der passer kyllingerne, kvalifikationer hos ejeren eller brugeren og øvrige personer, der passer kyllingerne, hvem der leverer kyllingerne og deres foder, hvem der er bedriftens dyrlæge, en plan for tilsyn og procedurer vedrørende den daglige drift af bedriften, herunder for aflivning, indfangning, rengøring og desinfektion, en plan for inspektion og vedligeholdelse af det tekniske udstyr samt beredskabsplaner i tilfælde af strømsvigt.

Ud over disse krav til anmeldelse og dokumentation i bilag II, pkt. 1 og 2, skal ejeren eller brugeren af en bedrift, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m², sikre, at alle bedriftsenheder er udstyret med ventilations-, køle- og varmesystemer, der er indrettet og anvendes således: at NH₃-koncentrationen (ammoniak) ikke overstiger 20 ppm og CO₂-koncentrationen (kuldioxid) ikke overskrider 3.000 ppm, målt i kyllingernes hovedhøjde, at indendørstemperaturen er højst 3° C højere end udendørstemperaturen, når udendørstemperaturen overstiger 30° C i skyggen, og at den relative luftfugtighed indenfor i bedriftsenheden ikke overstiger 70 pct., når udendørstemperaturen er under 10° C, jf. bilag II, pkt. 3.

Endelig skal ejeren eller brugeren af en bedrift, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m² for hver af de enkelte bedriftsenheder, løbende overvåge og registrere temperaturen og den relative luftfugtighed, ligesom vedkommende dagligt skal overvåge og registrere kyllingernes vandforbrug. Oplysningerne skal opbevares af ejeren eller brugeren i mindst tre år og stilles til rådighed for den kompetente myndighed i forbindelse med inspektion eller lignende.

I modsætning til direktivforslaget afhænger de danske krav til slagtekyllingeproduktionen ikke af belægningsgraden. Der henvises derfor for så vidt angår dansk ret til bemærkningerne ovenfor vedrørende direktivforslagets bilag I.

Direktivforslagets bilag III indeholder de nærmere krav til den kompetente myndigheds inspektioner af de bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m², herunder krav om opfølgning på eventuelle mangler på bedriften, som er konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, jf. bilag IV.

Efter pkt. 1 i bilag III skal den kompetente myndighed foretage inspektioner af bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m² med henblik på at kontrollere, at udstyret og ledelsen af bedriften eller de enkelte bedriftsenheder er egnet til at sikre et accepta-

belt velfærdsniveau, at de registrerede flokstørrelser og dødelighedsprocenter er sandsynlige og at kravene i bilag I og II er overholdt. Den kompetente myndighed skal navnlig foretage inspektion af alle bedrifter, om hvilke det ved slagterikontrollen indberettes, at der er alvorlige mangler eller mangler, som også tidligere er blevet indberettet.

Finder den kompetente myndighed i forbindelse med en inspektion, at kravene i bilag II ikke er opfyldt, eller er bedriften blevet indberettet i forbindelse med en slagterikontrol, kan myndigheden efter bilag III, pkt. 2, 1. led, kræve, at ejeren eller brugeren eliminerer de faktorer på bedriften, som må formodes at have medvirket til de angivne mangler. Ejeren eller brugeren skal i så fald fremlægge en handlingsplan, som påtegnes af bedriftens dyrlæge.

Den kompetente myndighed kan endvidere forlange, at den maksimale belægningsgrad for den pågældende bedrift eller de pågældende bedriftsenheder reduceres, så manglen afhjælpes. Den kompetente myndighed kan dog beslutte, at belægningsgraden ikke skal reduceres, hvis ejeren eller brugeren på tilfredsstillende vis kan forklare manglens ekstraordinære karakter eller dokumenterer, at årsagerne ligger uden for vedkommendes kontrol. Ejeren eller brugeren skal i så fald dokumentere, at den relevante person, f.eks. rugerilederen eller foderstofleverandøren, er blevet underrettet om manglen for at undgå, at den opstår igen, jf. bilag III, pkt. 2, 2. led.

Bilag III indeholder endelig i pkt. 3 en bestemmelse om, at ejeren eller brugeren af bedriften kan anmode om, at et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad, jf. ovenfor, tages op til revision. Dette forudsætter dog, at de to foregående kyllingeflokke har overholdt de acceptable niveauer for dødelighed og trædepudesvidninger ved kontrollen på slagteriet og at bedriftens dyrlæge har udtalt sig positivt om anmodningen. Den kompetente myndigheds afgørelse herom træffes på grundlag af en inspektion af bedriften, herunder en evaluering af den dokumentation som skal foreligge om produktionssystemerne, ledelsesforhold mv. efter pkt. 1 og 2 i bilag II.

I modsætning til direktivforslaget afhænger de danske krav til slagtekyllingeproduktionen ikke af belægningsgraden. Der henvises derfor for så vidt angår dansk ret til bemærkningerne ovenfor vedrørende direktivforslagets bilag I.

Direktivforslagets bilag IV indeholder en række krav til kontrollen på slagteriet af kyllinger fra bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m².

Det fremgår heraf, at der på slagteriet for hver sending kyllinger skal foretages en inspektion under embedsdyrlægens tilsyn af en repræsentativ prøve på mindst 200 kyllinger for at undersøge forekomsten af trædepudesvidninger, jf. pkt. 1, 1. led, i bilag IV.

Forekomsten af trædepudesvidninger vurderes på baggrund af kontrol af én fod fra hver kylling, og fødderne opdeles i tre grupper. Ingen svidninger giver 0 point, mindre alvorlige svidninger 1 point og alvorlige svidninger 2 point. Herefter beregnes den samlede pointscore, således at antallet af fødder i gruppen med 1 point ganges med 0,5, mens antallet af fødder i gruppen med 2 point ganges med 2. Pointene lægges sammen, og det samlede antal point divideres med prøvens størrelse og ganges med 100. Giver resultatet mere end 50 point, skal embedsdyrlægen underrette bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed, jf. pkt. 3 og 4 i bilag IV.

Embedsdyrlægen skal endvidere sørge for, at de dødelighedsprocenter, der er angivet i den dokumentation, der ledsager sendingen, samt antallet af kyllinger, der er døde ved ankomsten, registreres med angivelse af bedrift og bedriftsenhed. I dødelighedsprocenten medregnes alle fugle, der er blevet aflivet, jf. pkt. 1, 2. led, bilag IV.

Hvis dødeligheden på bedriften overstiger 1 pct. plus 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage, skal embedsdyrlægen underrette bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed. Det samme gælder, hvis dødeligheden under transport overstiger 0,5 pct., jf. pkt. 3 i bilag IV.

Endelig evaluerer embedsdyrlægen resultaterne af inspektionen efter slagtning med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på dårlige velfærdsforhold på oprindelsesbedriften eller -bedriftsenheden. I tilfælde af, at der er tegn på mangler på bedriften, underrettes bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed, jf. pkt. 2 og 3 i bilag IV.

De danske regler om tilsyn på slagteriet findes i § 9, stk. 1, i lov om slagtekyllinger, hvoraf det fremgår, at tilstanden af trædepuder og fjerdragt på de slagtekyllinger, som bliver indleveret på et fjerkræslagteri, løbende skal overvåges på embedsdyrlægens ansvar.

Giver en undersøgelse grund til at antage, at der kan være velfærdsproblemer i det kyllingehus, som de pågældende slagtekyllinger stammer fra, skal embedsdyrlægen efter lovens § 9, stk. 2, straks indberette det til vedkommende fødevareregion. Er forholdet mindre væsentligt, kan embedsdyrlægen dog i første omgang nøjes med at henstille til producenten, at der skal rettes op på utilstrækkelige forhold. Er forholdene ikke udbedret ved modtagelsen af det næste hold kyllinger fra samme kyllingehus, skal forholdet indberettes.

Justitsministeren kan – efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri – fastsætte nærmere regler om overvågning af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt på slagterierne, herunder hvornår embedsdyrlægen bør foretage indberetning efter stk. 2, jf. lovens § 9, stk. 3.

Denne bemyndigelsesbestemmelse er udnyttet til i §§ 7-8 i bekendtgørelsen om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion at fastsætte nærmere bestemmelser om kontrol af kyllingernes fjerdragt og stikprøvevis undersøgelse af kyllingernes trædepuder.

Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1, skal embedsdyrlægen i forbindelse med inspektionen af de levende slagtekyllinger, der indleveres til slagteriet, vurdere fjerdragtens tilstand. Herudover skal embedsdyrlægen, eller en tilsynstekniker under embedsdyrlægens tilsyn, efter slagtning foretage en stikprøvevis undersøgelse af trædepuder på de indleverede slagtekyllinger.

Særligt for så vidt angår den stikprøvevis undersøgelse af trædepuder fremgår det af bekendtgørelsens § 7, stk. 2, at der på slagtekyllinger fra samme hus udtages en fod fra 50 forskellige kyllinger fra henholdsvis den første og den sidste tredjedel af holdet. Trædepuderne på disse 100 kyllingefødder undersøges for svidninger (ammoniakforbrændinger) og andre synlige skader, som kan skyldes velfærdsproblemer i det hus, hvorfra kyllingerne stammer.

Hver kyllingefod tildeles efter bekendtgørelsens § 8, stk. 1, point efter en skala, hvor ingen svidninger giver 0 point, få og mindre alvorlige svidninger giver 1 point, mens mange eller alvorlige svidninger giver 2 point. Hvis de 100 kyllingefødder fra samme hold slagtekyllinger tilsammen tildeles højst 40 point, foretager embedsdyrlægen sig ikke yderligere, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Hvis kyllingefødderne tildeles fra 41 til højst 80 point, skal embedsdyrlægen gøre den ansvarlige producent opmærksom herpå med henstilling om straks at rette op på utilstrækkelige forhold. Embedsdyrlægen kontrollerer i forbindelse med indleveringen af det næste hold slagtekyllinger fra samme hus, om de påpegede forhold er udbedret. Hvis det næste hold slagtekyllinger fra samme hus på ny tildeles 41 point eller mere, skal embedsdyrlægen indberette det til vedkommende fødevareregion, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Hvis kyllingefødderne tildeles fra 81 til 200 point, skal embedsdyrlægen straks indberette forholdet til vedkommende fødevareregion, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 4.

Direktivforslagets krav om en prøve på 200 fødder er mere vidtgående end de gældende danske regler, hvor der alene kræves 100 fødder. Omvendt accepteres der i Danmark kun op til 40 point, før der reageres med en henstilling, hvorimod direktivforslaget vil gå til 50 point, før der reageres. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de danske regler for udregningen af det pointtal, som udgør trædepudescoren, er lidt anderledes end direktivforslaget, idet mindre alvorlige svidninger tæller mindre i det samlede resultat efter direktivforslagets regler end efter de danske.

Endelig er der efter dansk ret krav om, at fjerdragstens tilstand skal vurderes i forbindelse med, at kyllingerne bliver indleveret til slagteriet. Et tilsvarende krav findes ikke i direktivforslaget. Direktivforslaget må på dette punkt derfor anses for mindre vidtgående end de danske regler.

Direktivforslagets bilag V indeholder de overordnede krav til uddannelse af ejerne eller brugerne og de personer, som de har ansat eller beskæftiget med det formål at passe, indfange eller læsse kyllinger. Efter direktivforslaget skal de nævnte personer have fuldført kurser i en række nærmere angivne emner, som bl.a. omfatter kravene i bilag I og II, fysiologi og især vandings- og fodringsbehov, dyrs adfærd og stresspåvirkninger, de praktiske aspekter ved håndtering af kyllinger, herunder indfangning og transport samt nødhjælp til kyllinger, herunder nødslagning og aflivning. Direktivforslaget fastsætter ikke de nærmere rammer for uddannelsesforløbet, herunder eksempelvis kursets varighed.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor i forbindelse med direktivforslagets artikel 4.